

Cigarer og Cigarillos, der var anslaaet til 17 Millioner, nedsat med 1 Million. I alt vil disse Nedsættelser andrage 30,2 Millioner. Til Gengæld foreslaas under Nr. 194 Tillægsafgiften paa Spiritus, som var anslaaet til 28 Millioner, forhøjet med 2 Millioner, saaledes at Slutresultatet af Skatterne bliver en Mindreindtægt paa 28 $\frac{1}{4}$ Million.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa Ændringsforslag Nr. 189 til § 3, der er stillet af Radikale og Socialdemokrater. Jeg skal ikke nærmere omtale dette Ændringsforslag, i alt Fald ikke foreløbig, men indskrænke mig til at anbefale samtlige de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren og Udvalget, og de Ændringsforslag, der er stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet i Udvalget.

L. Rasmussen: Der er kun to Spørgsmaal, hvor Finansudvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, Ændringsforslagene Nr. 189 og 751. Det er disse to Ændringsforslag, jeg gerne vil omtale. Nr. 189 er stillet af det radikale og socialdemokratiske Mindretal i Finansudvalget og gaar ud paa at nedsætte Indtægten af Renter af Kassebeholdningen fra 3 Millioner til 1 Million. Det er i Henhold til en Udtalelse, som er fremsat, saa vidt jeg husker, fra denne Plads af den højtærede Finansminister, at der ikke var nogen Udsigt til, at Staten af det Laan, den havde ydet Landmandsbanken, de 40 Millioner, vilde faa nogen som helst Rente i det kommende Finansaar. Naar det er Tilfældet, finder jeg det ganske urimeligt at opføre som Indtægtspost paa Finansloven en Indtægt af dette Laan. Det er givet, at vi kommer til at svare i det mindste de 5 pCt. i Nationalbanken, hvilket vil medføre en Udgift af 2 Millioner, og naar Landmandsbanken ikke kan betale dette Beløb, hvad den efter Finansministerens Opgivende ikke kan, vil den Indtægt, som her er opført, ikke have noget med Virkeligheden at gøre. Det undrer mig, at den højtærede Finansminister ikke har kunnet tiltræde Ændringsforslaget. Her som ved adskillige af de andre Ændringsforslag vil det jo være i den bedste Overensstemmelse med Ministerens Udtalelse om, at han ønskede, at Tillægsbevillingsloven skulde blive saa lidt omfattende som muligt. Det er ganske givet, at det vil blive nødvendigt om ikke nu saa senere at meddele, at man ikke faar den Indtægt af Renter af Kassebeholdning, som man opfører paa Finansloven, og derom nærer heller ikke den højtærede Finansminister selv nogen Tvivl. Jeg anbefaler at stemme for dette Ændringsforslag.

Saa er der Ændringsforslag Nr. 751:

Overordentligt Tilskud til Afholdelse af Udgifter ved Hofholdningen. Der blev her til i 1920—21 og 1921—22 ydet et Tilskud paa 400 000 Kr. aarlig og i indeværende Finansaar et Tilskud paa 250 000 Kr. Nu foreslaar et Flertal, at der i det kommende Aar skal udbetales et Tilskud af 175 000 Kr. Her foreslaar det samme Mindretal, at Beløbet ganske stryges, saaledes at der ikke ydes noget Dyrtidstillæg i det kommende Aar. Man vil erindre, at der i 1919—20 blev ydet et Tilskud paa 90 000 Kr., ikke som her til Kongens Hofholdning, men saaledes, at det skulde anvendes til Dyrtidstillæg til visse af de lavest lønede Funktionærer ved Hoffet. Det var, som det vil erindres særlig af Finansudvalgets Medlemmer, med ikke ringe Betænkkelighed, Socialdemokraterne gik med til denne Bevilling, men det skete paa en Tid, hvor der kom Bevilling paa Bevilling, Nybevillinger paa alle Omraader. I 1920 i Efteraaret fik vi i Trontalen Paalæg om at udvise den største Grad af Sparsommelighed, og det praktiserede det høje Ministerium ved at sige, at det Beløb paa 90 000 Kr. skulde mere end 4-dobles, gaa op til 400 000 Kr. med tilbagevirkende Kraft! Og man er altsaa nu naaet til i Aar at fastholde et Beløb af 175 000 Kr. Jeg vil gerne derom sige, at saaledes som Forholdene har udviklet sig Verden over siden Verdenskrigens Ophør, tror jeg, at de, der ønsker at bevare et arveligt Kongedømme, vilde tjene Sagen bedst, om de vilde se at faa udvirket, at man kom bort fra den Pragtudfoldelse, som finder Sted, det, som kaldes Hofholdningen, alt dette, som hører Fortiden til. Sker det, er der jo ingen Tvivl om, at en enkelt Mand udmærket vil kunne klare sig med det Beløb paa 1 Mill. Kr., som han har ifølge en Bestemmelse i Grundloven, det Beløb, som blev fastsat, da han overtog Regeringen. Det forekommer mig, at man vilde handle bedst, om man, i Stedet for at komme med store Dyrtidstillæg, vilde gaa den Vej, at man fik noget af den Pragtudfoldelse fjernet, som her finder Sted. Vil vi undersøge, hvad de store Lande betaler til deres Præsidenter, saa viser det sig, at Danmark med Hensyn til Lønning af Kongehuset indtager en Førerstilling, som jeg ikke tror, det er i vor Interesse at opretholde. Jeg anbefaler derfor at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af et Mindretal under Nr. 752.

Rode: Jeg skal ligesom tidligere beklage, at Hans Majestæts Raadgivere har tiltraadt ham, at et Forslag som det, der findes under 13: Overordentligt Tilskud til